

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514010024
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1514010024.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a členov senátu JUDr. Kamila Ivánka a Mgr. Marcely Kosovej v trestnej veci obžalovaného Y. S., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku R. súdu Bratislava V sp. zn. 2T/5/2014 zo dňa 11.11.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. marca 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 sa u obžalovaného Y. S., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., S. č. XX

u p ú ť a

podľa § 44 Tr. zák. od uloženia súhrnného trestu s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/117/2013 zo dňa 17.03.2013 a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/47/2013 zo dňa 20.06.2013.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/5/2014 zo dňa 11.11.2014 bol obžalovaný Y. S. uznaný za vinného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v čase asi o 21.20 hod. dňa 12.05.2011 v reštaurácii J. J. na ulici K.e,otvorilkabelku, ktorú mala poškodená Q. H., občianska H., položenú pri svojej pravej ruke na stoličke tak, že prehodil cez jej operadlo svoju bundu a vytiahol z tejto kabelky hnedú koženú peňaženku uzatváraciu na zips zn. J. B., ktorá obsahovala diplomatický pas č. S XXXXXX na meno H. W., diplomatický pas č. P XXXXXX na meno H. Q., cestovný pas č. P XXXXXX na meno H. W., dve spiatocné letenky z U. do Y., voucher do hotela Y. Y., XX ks osobných fotografií, X ks písomností, finančú hotovosť vo výške X.XXX T., 1.000 livres, 5 austrálskych dolárov, 1.005.000,- indonézskych rupií, pričom túto peňaženku vyniesol z reštaurácie a odovzdal ju osobe Q. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. č. 6, O., ktorá ju následne pri úteku odhodila pod zaparkované motorové vozidlo a táto bola po jeho zadržaní, bez poškodená aj so všetkými vecami vrátená poškodenej, čím by poškodenej Q. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. O. XX-N, XXX XX X., H., v prípade krádeže vznikla celková škoda vo výške 3.478,35 €.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/117/2013 zo dňa 17.03.2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že predmetného skutku sa nedopustil a preto sa odvoláva proti rozsudku.

Odvolací súd za splnenia podmienok § 293 ods. 5 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného Y. S., ktorý neprezval predvolanie v odbernej lehote.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd (§ 315 ods. 1 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. V intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadal len za predpokladu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu determinovaným uvedeným ustanovením je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimku z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku a to dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a všetky jeho výroky spolu s odôvodnením, sú v súlade s § 163 ods. 1 Tr. por. Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov konštatoval, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a zákonné vo vzťahu k výroku o vine.

Jednou zo základných zásad rekodifikovaného trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci upravená v § 2 ods. 10 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarával súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie súd prihliadnuť len na dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Vo vzťahu k výroku o vine krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa v danej veci vykonal potrebné dokazovanie výsluchom obžalovaného, ako aj svedkov a oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa k predmetnému skutku.

Obžalovaný Y. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že uvedeného skutku sa nedopustil, nakoľko v tom čase nebol so známymi v V..

Súd vypočul osoby, ktoré mali byť prítomné v máji 2011 s obžalovaným v V. a títo potvrdili, že videli ako obžalovaný podal Q. S. peňaženku, pričom sa následne za nimi rozbehli čašníci a kričali, aby ich chytili. Svedok Y. K. túto výpoveď potvrdil. Zo skutkového stavu obžalovaného usvedčuje aj svedok X. W., ktorý popísal ako obžalovaný odcudzil peňaženku a túto následne podal Q. S.. Táto svedkyňa potvrdila výpovede svedka K. a W. a uviedla, že nechápala prečo jej obžalovaný dal peňaženku a utekali. Je pravdou, že túto následne zahodila.

Okresný súd správne konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, ktorého spáchanie považoval aj odvolací súd za plne preukázané.

Krajský súd vo vzťahu v otázke viny konštatuje, že táto bola v plnom rozsahu preukázaná, pričom súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu právnej kvalifikácie skutku, prípadne potrebu doplnenia dôkazov.

Okresný súd pri ukladaní trestu porušil ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. pretože ukladal síce trest súhrnný ale zrušil len trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0Tp 117/2013 zo dňa 17.03.2013 právoplatného 17.03.2013. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol osemkrát súdne trestaný, z toho šesťkrát má odsúdenia zahľadené. Okresný súd mal pri ukladaní trestu a použití ustanovenia § 42 ods. 1 tr. zák. zrušiť nie len vyššie uvedený trestný rozkaz ale aj Trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 54T 47/2013 zo dňa 20.06.2013 právoplatného 12.09.2013, nakoľko prejednávaného skutku sa dopustil dňa 12.05.2011, teda skutok spáchal skôr ako bol právoplatne odsúdený v oboch citovaných trestných rozkazoch.

Pri zvážení výšky a druhu trestu s poukazom na § 34 Tr. zák. dospel odvolací súd k záveru, že je možné použiť ustanovenie § 44 Tr. zák.. Vychádzal pri tom zo skutočnosti, že v oboch prípadoch mal uložené podmiennečné tresty odňatia slobody v celkovom trvaní 15 mesiacov a skúšobná doba trvá do 17.03.2015, pričom išlo o rovnakú právnu kvalifikáciu spáchaných skutkov. Navyše prejednávaného skutku sa dopustil v roku 2011, pričom nebola spôsobená žiadna škoda, nakoľko odcudzený predmet bol vrátený poškodenej. Doposiaľ uložené podmiennečné tresty možno považovať za dostačujúce a preto odvolací súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu.

Z týchto dôvodov Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.